

$$\frac{ABCN}{ABCU} = \frac{LCx}{LCU},$$

която е невѣрна, защото $\frac{ABCN}{ABCU} < 1$, а $\frac{LCx}{LCU} > 1$.

Отъ тука заключаваме, че допустнѣното отъ насъ прѣдположение $\frac{ABCP}{ABCN} < \frac{LCP}{LCN}$ е невѣрно.

По сѣщия начинъ се доказва, че прѣдположението $\frac{ABCP}{ABCN} > \frac{LCP}{LCN}$ така сѣщо е невѣрно, а отъ това слѣдва, че $\frac{ABCP}{ABCN} = \frac{LCP}{LCN}$.

Вслѣдствие пропорционалността на двустѣннитѣ и линейнитѣ жгли послѣднитѣ се приематъ за мѣрка на шѣрвитѣ, и всѣкой двустѣненъ жгълъ се означава съ числото на градуситѣ, които се съдържатъ въ линейния му жгълъ. При подобно означаванне ний трѣбва да помнимъ, че числото на градуситѣ, които се съдържатъ въ линейния жгълъ, не прѣдставява величината на двустѣнния жгълъ, нъ е само число пропорционално на него. Напр. двустѣненъ жгълъ отъ $38^{\circ}16'$ означава двустѣненъ жгълъ, който се отнася къмъ правия двустѣненъ жгълъ, както $38^{\circ}16'$ къмъ 90° .

§ 212. Отъ всичкитѣ направления, които правата линия може да има въ пространството, само едно заслужва особено внимание, а именно направлението, което заема конецъ, на който една край е неподвиженъ, а другия обтѣгнѣтъ отъ нѣкое тѣжко тѣло. Това направление се нарича *отвѣсна* или *вертикална линия*.

Плоскостъта, която е перпендикулярна къмъ отвѣсната линия, се нарича *горизонтална плоскостъ*, а всѣка права, която лежи на горизонталната плоскостъ, — *горизонтална линия*. Повърхността на водата, която се намира въ нѣкой сѣждъ съвършено спокойно, прѣдставлява горизонтална плоскостъ.

Плоскостъта, която прѣминава прѣзъ отвѣсната линия, се нарича *отвѣсна плоскостъ*. Очевидно е, че всѣка отвѣсна плоскостъ е перпендикулярна къмъ всѣка горизонтална плоскостъ (§ 209) и че прѣсѣчицата на двѣ отвѣсни плоскости е отвѣсна линия.